

POSTANOWIENIE

24 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

na posiedzeniu niejawnym 24 października 2024 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa P. K.

przeciwko Bank spółce akcyjnej w W.

o zapłatę i ustalenie,

na skutek skargi kasacyjnej Bank spółki akcyjnej w W.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi

z 24 października 2023 r., I ACa 1687/22,

1. umarza postępowanie kasacyjne;

2. oddala wniosek powoda o zwrot kosztów postępowania kasacyjnego;

3. przekazuje wniosek pozwanego o zwrot całości lub części uiszczonej opłaty od skargi kasacyjnej do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Łodzi.

[SOP]

UZASADNIENIE

Pozwany Bank spółka akcyjna w W. wniósł do Sądu Najwyższego skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 24 października 2023 r. (sygn. akt I ACa 1687/22), wydanego w sprawie o zapłatę i ustalenie.

Pismem z 6 sierpnia 2024 r. pełnomocnik skarżącego złożył oświadczenie o cofnięciu wniesionej skargi kasacyjnej w całości. Jednocześnie wniósł o dokonanie zwrotu uiszczonej opłaty od skargi kasacyjnej, w całości lub

w odpowiedniej części, w szczególności, stosownie do art. 79 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych na wskazany rachunek bankowy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wobec złożonego w piśmie z 6 sierpnia 2024 r. oświadczenia o cofnięciu skargi kasacyjnej Sąd Najwyższy umorzył postępowanie kasacyjne na podstawie art. 391 § 2 w zw. z art. 398²¹ k.p.c. Zaznaczyć przy tym należy, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego zgodnie przyjmuje się, iż cofnięcie skargi kasacyjnej jest czynnością procesową, która nie podlega kontroli sądu (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 3 września 1998 r., I CKN 820/97, OSNC 1999, nr 2, poz. 40 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z 14 czerwca 2017 r., I CSK 520/16, niepubl.).

W piśmie procesowym z 22 lutego 2024 r. zatytułowanym „Odpowiedź powoda na skargę kasacyjną pozwanego z 11.01.2024 r.” pełnomocnik powoda wniosł m.in. o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów zastępstwa prawnego według norm prawem przepisanych i opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa. Odpis skargi kasacyjnej został doręczony powodowi w dniu 8 lutego 2024 r. (k. 567), natomiast odpowiedź na skargę została wniesiona w dniu 23 lutego 2024 r. (k. 576), a więc już po upływie terminu określonego do wniesienia tego pisma procesowego w art. 398⁷ § 1 k.p.c. Nie stanowiło więc ono odpowiedzi na skargę kasacyjną w rozumieniu tego przepisu (zob. np. wyroki Sądu Najwyższego z 16 maja 2002 r., IV CKN 1071/00, OSNC 2003, nr 9, poz. 120 i z 7 maja 2003 r., IV CKN 113/01, niepubl.). Z tej przyczyny nie jest skuteczny zawarty w takim piśmie procesowym wniosek o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego związanych z wniesieniem odpowiedzi na skargę kasacyjną. (zob. np. wyroki Sądu Najwyższego z 2 marca 2010 r., II PK 241/09, niepubl. i z 18 stycznia 2012 r., II PK 95/11, niepubl.). Mimo więc umorzenia postępowania kasacyjnego na skutek cofnięcia skargi kasacyjnej wniesionej przez pozwanego, co traktowane jest na równi z przegraniem sprawy przez skarżącego, podlegał oddaleniu wniosek powoda o zwrot kosztów postępowania kasacyjnego.

W przedmiocie przekazania Sądowi Apelacyjnemu w Łodzi do rozpoznania wniosku mBank spółka akcyjna w Warszawie o zwrot opłaty sądowej uiszczonej na rachunek tego Sądu orzeczono na podstawie art. 200 § 1⁴ w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 80a w zw. z art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. a) ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz.U. z 2024 r., poz. 959). Do rozpoznania tego wniosku właściwy jest sąd, który pobrał daną opłatę.

(A.G.)

[ał]